

Р І Ш Е Н Н Я
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 листопада 2009 р. Київський районний суд м. Сімферополя в складі
головуючого – судді Чумаченко Р.Д.
при секретарі – Ліфінцовій Я.В.,
розглянув у відкритому судовому засіданні м. Сімферополя цивільну справу за позовом
ОСОБА_1 до Сімферопольської Центральної районної клінічної лікарні про стягнення
моральної шкоди,

В С Т А Н О В И В:

ОСОБА_1 звернулася до суду із зазначеним позовом до відповідача. У обґрунтування
позову указує, що 03.03.2008р. вона народила дитину, у зв'язку із чим перебувала під
систематичним наглядом лікаря – гінеколога. Згодом вона звернулася до медичної
установи з приводу відсутності протягом 2-3 тижнів менструації, вважаючи, що це
пов'язано із вагітністю про що повідомила дільничного лікаря – гінеколога.

Лікар Донської поліклініки пояснила їй, що причин турбуватися у неї немає, майже у
кожній жінці є порушення менструального циклу після народження дитини, незабаром у
неї все відновиться, при цьому порекомендувала придбати тест на вагітність. Згідно
свідчень тесту - вагітність була відсутня.

Знаючи про те, що тест може показати невірні відомості, вона повторно звернулася до
лікаря з проханням обстежувати її, але за результатами обстеження, лікар не встановив
наявність вагітності, її направили в Сімферопольську районну клінічну лікарню.

Відвідавши лікаря - гінеколога Сімферопольської районної клінічної лікарні вона
звернулася із скаргою на відсутність менструації і вірогідності вагітності, пояснивши
лікаря, що дана вагітність не запланована, оскільки їй необхідно закінчити навчання, стан
здоров'я після народження дитини не покращав, скрутне матеріальне становище та інші
обставини не дають їй можливості народити ще одну дитину. Лікар навіть не обстежив її,
повідомивши, о вона не вагітна і направила на калькоськопію у зв'язку з післяродовим
захворюванням (ерозія).

7 серпня 2008р. ця процедура була проведена, і вже 13 серпня 2008р. були отримані
аналізи, призначене лікування. 29 вересня 2008р. їй було призначено прийти на прийом до
лікаря, але і в цей раз її не обстежили.

Через три дні вона разом з своїм чоловіком вирішила звернутися до іншого лікаря для
встановлення точного діагнозу за наслідками якого їй було встановлено вагітність 23
тижні. Вона – позивачка по справі відразу ж звернулася до завідувача пологового
відділення з проханням провести штучні роди, оскільки молода малозабезпечена сім'я не
має можливості дозволити собі ще одну дитину, тим паче, що їй всього 18 років, і вона
навчалася на денному відділенні учбової установи. Більш того, її чоловік проти
народження другої дитини, оскільки він на сьогодні не працює, щоб допомогти у
вихованні дитини, на час її навчання, а вона одержую мізерну допомогу. Однак, отримала
відмову від завідувачки пологового відділення. Згодом остання повідомила, що їй
необхідно з'явитися на комісії у зв'язку з тим, що там вирішується питання про
встановлення особи винної у невчасному виявленні діагнозу.

Комісія в своєму висновку вказала, що невчасне встановлення діагнозу - вагітність є
лікарською помилкою і в усній формі порадили залишити дитину в пологовому будинку.
Після цих слів вона навіть не пам'ятає як добралася додому, де її сім'я у зв'язку із
стресовим станом намагалися її заспокоїти.

Позивачка вказує, що вона 18.11.1990г. народження, 17.07.2008г. зареєструвала шлюб зі
ОСОБА_2 Від цього шлюбу мають малолітню дитину ОСОБА_3 28.02.2008г. народжень.

Згідно довідки від 23.10.2008г. вона - позивачка по справі є студенткою групи №ЕД-2 Третього курсу денного відділення Кримського республіканського вищого навчального закладу Сімферопольський технікум радіоелектроніки і навчається за фахом «Економіка підприємства». Термін навчання з 01.09.2006г. по 30.06.2009г.

У зв'язку з невчасним встановленням діагнозу - вагітність і як наслідок народження незапланованої дитини вона – ОСОБА_1 не зможе продовжити навчання, і як мала намір за фахом вийти на роботу.

Більш того, у зв'язку із зазначеною ситуацією, вона поставила свою сім'ю в скрутне матеріальне становище, змушена народжувати дитину, якої ні вона ні члени її сім'ї не бажають, залишити в пологовому будинку вона не може, оскільки дитина, що ще не народилася не повинна в тому, що лікарі допустили халатність. Тому вважає, що внаслідок безправних недбалих дій відповідача їй завдана моральна шкода, яку вона оцінює в тридцять тисяч гривень.

В судовому засіданні представник позивача позовні вимоги підтримав в повному об'ємі.

Представник відповідача проти позову заперечував в повному об'ємі посиляючись на його необґрунтованість та безпідставність.

Вислухав сторони, дослідивши матеріали справи, суд приходять до наступного.

Судовим розглядом встановлено, що позивачка по справі - ОСОБА_1 (до шлюбу Кузьменко) ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1. 17.07.2008г. зареєструвала шлюб зі ОСОБА_2 Від цього шлюбу мають малолітню дитину ОСОБА_3 28.02.2008г. народжень.

У відповідності до свідчення про народження від 03 лютого 2009 року, в сім'ї ОСОБА_3 народилася ще одна дитина, ОСОБА_5, ІНФОРМАЦІЯ_2, актовий запис № 05.

Як стверджує позивачка, це була не запланована дитина, народилася в наслідок лікарняної помилки при наступних обставинах.

28.02.2008р. вона – ОСОБА_1 народила дитину, у зв'язку із чим перебувала під систематичним наглядом лікаря – гінеколога. Згодом вона звернулася до медичної установи з приводу відсутності протягом 2-3 тижнів менструації, вважаючи, що це пов'язано із вагітністю про що повідомила дільничного лікаря – гінеколога.

Лікар Донської поліклініки пояснила їй, що причин турбуватися у неї немає, майже у кожній жінці є порушення менструального циклу після народження дитини, порекомендувала придбати тест на вагітність. Згідно свідчень тесту - вагітність була відсутня, однак, вона повторно звернулася до лікаря з проханням обстежувати її, але за результатами обстеження, лікар не встановив наявності вагітності, її направили в Сімферопольську районну клінічну лікарню.

Відвідавши лікаря - гінеколога Сімферопольської районної клінічної лікарні, вона звернулася із скаргою на відсутність менструації і вірогідності вагітності, пояснивши лікарю, що дана вагітність не запланована, оскільки їй необхідно закінчити навчання.

Скрутне матеріальне становище та інші обставини не дають їй можливості народити ще одну дитину. Лікар повідомив, що вона не вагітна і направив на калькоскопію у зв'язку з післяродовим захворюванням (ерозія).

7 серпня 2008р. ця процедура була проведена, і вже 13 серпня 2008р. були отримані аналізи, призначене лікування. 29 вересня 2008р. їй було призначено прийти на прийом до лікаря, але і в цей раз її не обстежили.

Через три дні вона разом з своїм чоловіком вирішила звернутися до іншого лікаря для встановлення точного діагнозу за наслідками якого їй було встановлено вагітність 23 тижні. Вона – позивачка по справі відразу ж звернулася до завідувача пологового відділення з проханням провести штучні роди, однак, отримала відмову. Згодом її – ОСОБА_1 запросили на комісію у зв'язку з тим, що там вирішується питання про встановлення особи винної у невчасному виявленні діагнозу.

Комісія, зі слів позивачки, в своєму висновку вказала, що невчасне встановлення діагнозу - вагітність є лікарською помилкою.

01.02.2009 року позивачка народила дитину – доньку ОСОБА_5, зареєструвала її в органах РАЦС.

Згідно ст.23 Цивільного Кодексу України, особа має право на відшкодування моральної шкоди, заподіяної внаслідок порушення її прав.

Частиною другою даної статті передбачена форма, яку може мати моральна шкода та в яких випадках вона може бути завдана особі. Ці форми складаються: фізичного болю та страждань, яких фізична особа зазнала у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; у душевних страждань, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів її сім'ї чи близьких родичів; у душевних страждань, яких фізична особа зазнала у зв'язку із знищенням чи пошкодженням майна; у приниженні честі гідності, а також ділової репутації фізичної або юридичної особи.

Відповідно до ч.1 ст. 11 ЦПК України, суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін і інших осіб, що беруть участь у справі.

Стаття 60 ч.1 ЦПК України указує, що кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Позивачка, як слід з позовної заяви, пов'язує факт завдання їй моральної шкоди із невчасним встановленням діагнозу – вагітність, народженням незапланованої дитини, неможливістю закінчити навчання та початком трудової діяльності за фахом.

Під моральною шкодою розуміється, втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб. Тобто, у відповідності до загальних підстав цивільно-правової відповідальності, обов'язковою умовою при відшкодуванні моральної шкоди є факт наявності такої шкоди.

Однак, ОСОБА_1 не надала суду висновок медичної комісії на яке посилається в позовній заяві в підтвердження факту лікарняної помилки.

Разом із тим, в позовній заяві позивачка неодноразово вказує на той факт, що вона неодноразово повідомляла лікарю про те, що перебуває в стані вагітності, тобто усвідомлювала своє становище, як слід, і наслідки такого стану.

При таких обставинах суд вважає вимоги позивачки не обґрунтованими, не підлягаючими задоволенню. Тим паче, що народження незапланованої дитини суд не може розцінювати як факт завдання моральної шкоди, оскільки, материнство є найвище духовне благо для людини.

Неможливість продовжити навчання та початку трудової діяльності не перебуває в прямому зв'язку із несвоєчасним встановленням діагнозу – вагітність, а значить не може розглядатися як моральна шкода.

На підставі викладеного, ст. ст. 16, 23, 275, 1167 ЦК України, керуючись ст.213-215 ЦПК України, с у д

В И Р І Ш И В:

ОСОБА_1 в позові до Сімферопольської Центральної районної клінічної лікарні про стягнення моральної шкоди в розмірі 30 000 грн. відмовити

На рішення може бути принесена заява про апеляційне оскарження протягом десяти днів зі дня проголошення рішення, апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів після подання заяви про апеляційне оскарження до Апеляційного суду АР Крим, через Київський районний суд м. Сімферополя.

Суддя

Р.Д. Чумаченко